ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Страсбург, 25.11.2025 г.
COM(2025) 956 final

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА И ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ

Доклад за механизма за предупреждение за 2026 година,

изготвен в съответствие с член 3 от Регламент (ЕС) № 1176/2011 относно предотвратяването и коригирането на макроикономическите дисбаланси

{SWD(2025) 900 final} - {SWD(2025) 956 final}

СЪОБЩЕНИЕ ВЪВ ВРЪЗКА С ДОКЛАДА ЗА МЕХАНИЗМА ЗА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

В доклада за механизма за предупреждение (ДМП) се посочват държавите членки, за които Комисията счита, че може да бъдат засегнати или за които може да съществува риск да бъдат засегнати от дисбаланси, въз основа на икономически анализ на таблото с показатели за процедурата при макроикономически дисбаланси (ПМД). Икономическият прочит на таблото с показатели се основава на данните за резултатите за 2024 г. (графика 1). Тези данни се тълкуват в перспектива, като се вземат предвид икономическото развитие за текущата година (2025 г.) и прогнозите за 2025 г., 2026 г. и 2027 г. от прогнозата на Комисията от есента на 2025 г., когато това е целесъобразно (графика 2). Настоящото съобщение предлага икономически прочит на таблото с показатели, а в приложенията към него допълнително са представени съответните промени в данните[1]. Успоредно с това в Европейския макроикономически доклад[2], публикуван за първи път тази година, се прави анализ на по-общите уязвимости и дисбаланси в икономиките на ЕС и неговите държави членки, като наблюдаваното в рамките на ПМД развитие по държави се поставя в по-широк контекст.

Световната икономика е изправена пред структурни промени и по-високи равнища на политическа несигурност, поради което външната среда на ЕС се превръща в предизвикателство. През последните години и особено през последната година, когато САЩ значително увеличиха своите мита за внос, пречките пред търговията все повече се използват като инструменти на геополитическата и промишлената политика. Световната икономика преминава през период на приспособяване към този нов ред, което се отразява на търговските потоци и обменните курсове. Освен това този период на несигурност настъпва след поредица от бурни икономически събития, които предизвикаха инфлация и оставиха лихвените проценти на по-високи равнища, отколкото през предходните години. Поради тези геополитически събития нарасна също необходимостта ЕС да увеличи разходите си за отбрана през следващите години, за да подкрепи геостратегическата независимост на Съюза.

Въпреки че инфлацията в ЕС като цяло намалява, инфлационният натиск остава силен в някои държави членки, което отчасти отразява динамичното развитие на заплатите. След като достигна своята най-висока стойност през 2022—2023 г., инфлацията спадна в целия ЕС. От 2024 г. насам инфлацията за потребителски стоки в ЕС се стабилизира на около 2,5 %. Дефлаторът на БВП, отразяващ вътрешния натиск върху разходите, също намаля, макар и по-бавно. Въпреки трудните икономически условия през последните години

[1] Работен документ на службите на Комисията, Доклад за механизма за предупреждение за 2026 г., SWD(2025) 956; работен документ на службите на Комисията, статистическо приложение, придружаващо Доклада за механизма за предупреждение за 2026 г., SWD(2025) 900.

[2] Европейският макроикономически доклад има за цел да предостави информация за вземането на стратегически политически решения с цел укрепване на еврозоната и устойчивостта на ЕС в условията на бързо променящ се световен ред и включва оценка на икономическата уязвимост в ЕС. Европейски макроикономически доклад за 2026 г., SWD(2025) 957.

пазарът на труда е устойчив, с рекордно ниска безработица и високи равнища на заетост. Заплатите почти стопиха разликата в реално изражение със средните си равнища за 2019 г., но с ясно изразена разнородност сред държавите членки, като някои отбелязаха значително увеличение на реалните заплати, а други все още отбелязаха известен спад. В държавите членки, в които инфлацията остава висока в сравнение с историческите средни стойности, и спрямо други държави — членки на ЕС или на еврозоната, ролята на заплатите често беше особено важна. Напоследък обаче на пазарите на труда се наблюдават признаци на забавяне, което вероятно подкрепя постепенното облекчаване на натиска върху заплатите.

Благодарение на по-умерената инфлация в еврозоната бе възможно паричната политика да бъде смекчена, докато разходите по държавните заеми в повечето случаи продължиха да бъдат стабилни. Смекчаването на паричната политика доведе до по-благоприятни условия за финансиране на частния сектор. Лихвените проценти по банковите кредити намаляват от 2024 г. насам, а отпускането на заеми за частния сектор се увеличава бавно. За държавния сектор доходността на дългосрочните държавни облигации се е променила слабо през периода 2024—2025 г., което е допринесло за увеличаване на средната цена на дълга, която зависи също от структурата на дълга и от равнищата на държавния дефицит и дълг в държавите членки.

Перспективи за дисбалансите

Постоянният външен излишък на еврозоната и ЕС отразява хроничен дисбаланс между спестяванията и инвестициите, който подкопава потенциала на Съюза за дългосрочен растеж. През 2024 г. текущата сметка на еврозоната/ЕС нарасна, което отразява намаляване на инвестициите, като едновременно спестяванията остават стабилни. Намаляването на инвестициите, предвид все още големите разходи за финансиране и икономическата несигурност, оказва въздействие върху капацитета на ЕС да поддържа растежа и да финансира области от критично значение като цифровия и климатичния преход, както и да укрепва независимостта на Европа в областта на отбраната. В същото време излишъкът по текущата сметка на еврозоната/ЕС намаля в сравнение с равнището си отпреди пандемията, докато излишъкът по текущата сметка на Китай се увеличи, а дефицитът по текущата сметка на САЩ се задълбочи, което доведе до намаляване на приноса на еврозоната/ЕС към глобалните дисбаланси.

На равнището на държавите членки съществуват както излишъци, така и дефицити по текущата сметка, като всяка ситуация крие специфични рискове. Значителните излишъци по текущата сметка на някои държави членки нараснаха още повече напоследък, подхранвани от слабото търсене. Дългогодишните излишъци доведоха до натрупването на значителни нетни активи, излагайки тези държави членки на глобални икономически колебания, като валутни рискове, рискове при оценяване и несигурност в търговската политика. Едновременно с това външният дефицит остава значителен в редица държави членки. Въпреки че през последните години те успяха да намалят съотношението на външния си дълг към БВП поради силния номинален растеж, това пасивно намаляване на задлъжнялостта трябва да приключи в контекста на по-слаб инфлационен натиск. Силната зависимост от външни финансови потоци представлява уязвимост, ако се повиши възприятието за риск сред техните кредитори.

Различното увеличение на равнищата на цените и разходите през последните пет години доведе до влошаване на разходната конкурентоспособност в някои държави

членки, като в някои случаи икономическото сближаване спря. В някои държави членки нарастващите цени и разходи продължават да поддържат тези различия. Няма признаци обаче държавите членки, в които се наблюдава най-голямо влошаване на разходната конкурентоспособност, да са претърпели непропорционално влошаване на своите резултати по отношение на износа. Въпреки че по-големите разлики в инфлацията може да са странична последица от икономическата конвергенция, следва да се отбележи, че в някои от държавите членки с най-голямо влошаване на разходната конкурентоспособност — по-специално Чехия и Естония и в по-малка степен Латвия — икономическата конвергенция изглежда е спряла.

При домакинствата доходите нараснаха, дълговете спаднаха, докато корпоративната рентабилност и капацитетът за обслужване на дълга намаляха. Растежът на реалния разполагаем доход на домакинствата надхвърли 2 % през 2024 г., докато финансовите пасиви намаляха със 7 % в реално изражение от 2019 г. насам. Това намаляване на дълга се дължи до голяма степен на неотдавнашния период на висока инфлация, който вече приключи. Въпреки че корпоративната задлъжнялост намаля през 2024 г., корпоративната уязвимост се увеличи, тъй като способността на дружествата да обслужват дълговете си намаля. Дружествата изчерпаха паричните си резерви, които бяха натрупали през пандемията и периода на голяма печалба непосредствено след нея, а буферите им намаляха.

При публичните администрации големите дефицити оставиха дълга над равнището отпреди пандемията като цяло, въпреки силните ефекти на знаменателя, свързани със силния номинален растеж и със значителните нужди от инвестиции в бъдеще. Тези ефекти на знаменателя ще отслабнат в бъдеще, поради което намаляването на задлъжнялостта ще се постигне трудно. Освен това въздействието на по-високите лихвени проценти спрямо периода преди 2022 г. все още не се усеща напълно, а дългът продължава да се рефинансира при по-високи лихвени проценти, което води до увеличаване на плащанията за лихви. Тези плащания за по-високи лихви се добавят към необходимостта от увеличаване на някои ключови категории разходи, като например разходите за отбрана или разходите, свързани със застаряването на населението, и необходимостта от финансиране на публични инвестиции, което създава сериозни предизвикателства за фискалните политики в много държави членки.

Високите цени на жилищата са нарастващ икономически проблем в целия ЕС. След прекъсване през периода 2022—2023 г. силното увеличение на цените на жилищата отново е налице, тъй като търсенето се повиши, а предлагането остана ограничено. Високите цени на жилищата са икономическо и социално предизвикателство във все по-голям брой държави членки, а в някои случаи покачването на цените е много силно от години насам. Макар ограниченията в ипотечното кредитиране и строителството да намаляват риска за банките и риска от рязка корекция на пазара на имоти, те могат да окажат сериозно въздействие върху финансовата достъпност на жилищата за домакинствата, да намалят трудовата мобилност и като цяло да окажат отрицателно въздействие върху регионалната и националната конкурентоспособност. По-конкретно, финансовата недостъпност на жилищата е съсредоточена в регионите с най-висока производителност, като например столиците, и засяга предимно по-младите групи от населението. Това затруднява адаптирането на предлагането на работна ръка към търсенето и води до това младите хора да имат по-малко деца, което изостря дългосрочния демографски натиск. Високите цени на жилищата могат също да намалят потреблението, тъй като по-големи дялове от доходите са предназначени за жилищни разходи.

Банковият сектор е устойчив, но небанковият финансов сектор се разраства през последните години и би могъл да бъде източник на уязвимост. Освен това се появяват и нови рискове. Еврозоната и банковият сектор на ЕС останаха устойчиви, запазвайки силна рентабилност и големи коефициенти на капиталова адекватност. Въпреки това експозицията към недвижими имоти и държавни ценни книжа продължава да представлява източник на уязвимост, а секторът на търговските недвижими имоти продължава да бъде подложен на натиск. Успоредно с това, секторът на небанковите финансови посредници, който се разрасна бързо през последните години, е изложен на специфични рискове, а взаимосвързаността му с банковия сектор е източник на уязвимост. И накрая, финансовият сектор на ЕС е изложен на нови рискове, които трудно могат да бъдат определени количествено. Сред тях са киберрисковете, както и нарастващата важност на криптоактивите и тяхната взаимосвързаност с финансовия сектор.

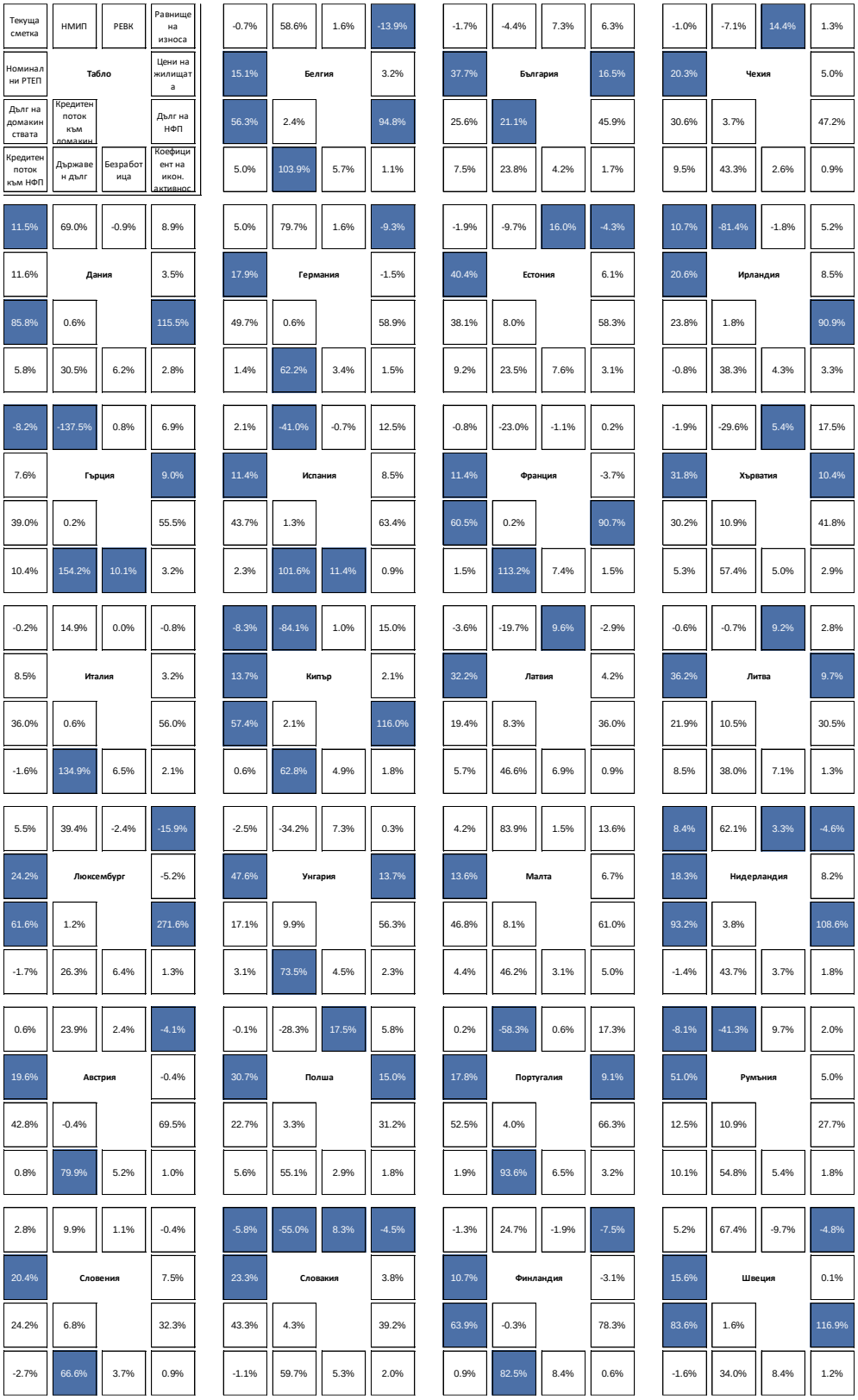
Специфични за държавите заключения и последващо наблюдение

През 2026 г. ще бъдат изготвени задълбочени прегледи (ЗП) за седемте държави членки, за които през пролетта на 2025 г. беше установено, че са засегнати от дисбаланси или прекомерни дисбаланси. В приложението към настоящото съобщение е представен преглед на развитието на ключовите данни, които са в основата на тези дисбаланси. В рамките на задълбочените прегледи за 2026 г., които ще бъдат публикувани през първата половина на 2026 г., ще бъде извършена икономическа оценка на това дали тези дисбаланси се задълбочават, са в процес на коригиране или са коригирани, за да се актуализират съществуващите оценки и да се оценят евентуалните неудовлетворени потребности на политиката. Това се отнася до Гърция, Италия, Унгария, Нидерландия, Румъния, Словакия и Швеция.

На този етап не е необходимо да се извършват задълбочени прегледи за останалите държави членки.

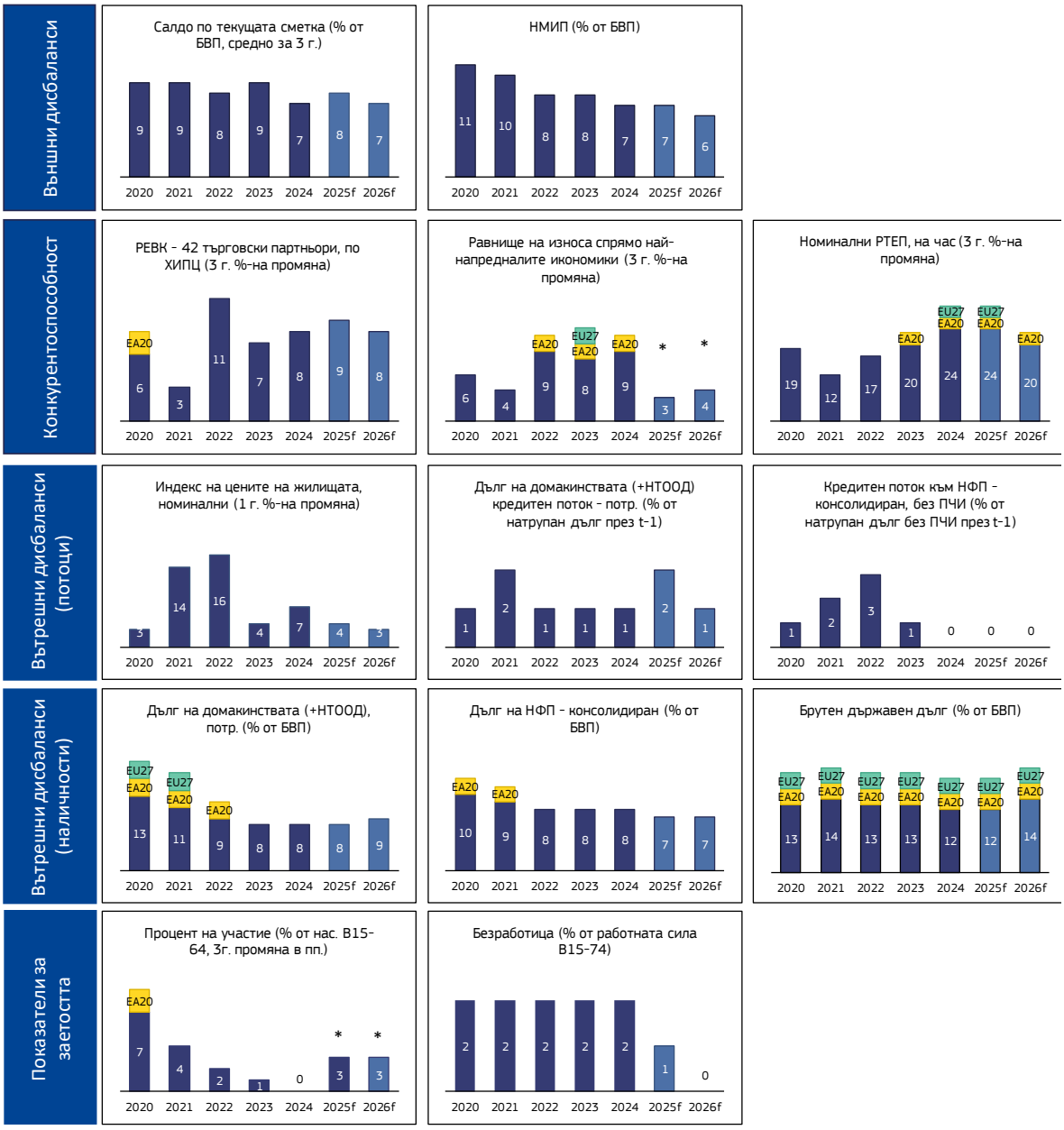
За редица държави членки икономическият прочит на таблото води до заключението, че не е необходим задълбочен преглед, но редица развития заслужават внимание. В **България** цените на жилищата се покачват силно, заедно със силния растеж на заемите за домакинствата, а запазващото се много силно увеличение на разходите за труд за единица продукция представлява риск за ценови натиск. Същевременно външната позиция остава стабилна въпреки лекото влошаване, което заедно с текущия процес на номинална конвергенция намалява рисковете. **Естония** беше обект на задълбочен преглед тази пролет и не бяха открити дисбаланси. Въпреки това загубите на разходна конкурентоспособност продължават, а разликите в инфлацията спрямо еврозоната неочаквано се увеличиха през 2025 г., успоредно със спирането или прекратяването на икономическата конвергенция. Цените на жилищата и нарастването на кредитирането също бяха динамични. По текущата сметка се отчитат само умерени дефицити, но те могат да се увеличат, когато търсенето се повиши. В **Хърватия** ценовият натиск и развитието на разходната конкурентоспособност са проблем. Освен това цените на жилищата се увеличиха осезаемо, а банковото кредитиране за закупуване на жилища беше обилно, поради което е необходимо наблюдение. Латвия отчете едно от най-големите натрупани увеличения на цените в ЕС през последните години, а растежът на разходите за труд за единица продукция остава силен, макар и да се забавя. Ценовият натиск оказва влияние върху разходната конкурентоспособност, което, заедно със слабата външна среда, може да е допринесло за спад в износа.

Графика 1: **Показатели в таблото с показатели на ДМП през 2024 г. по държави членки**

Източник: Евростат и Европейската комисия.

Графика 2: **Брой на държавите членки, отчитащи стойности над прага за променливите в таблото с показатели**

Броят на държавите членки, отчитащи стойности над съответните прагове за променливите в таблото с показатели през определена година, отразява данните към крайната дата на ДМП за 2026 г. (31 октомври 2025 г.). Евентуални последващи корекции в данните могат да доведат до разлика в броя на стойностите, които надвишават праговете, изчислени въз основа на променливите в таблото с показатели за предишни години, публикувани в предишни издания на ДМП. * Няма налични данни за еврозоната и ЕС за съвкупните стойности през прогнозния период.

Източник: Прогнози на Евростат и Европейската комисия.

Тематичен анализ по сектори на икономическото развитие през 2024 г.

- През 2024 г. **текущите сметки се увеличиха в почти всички държави членки**. Търговските баланси се върнаха на равнището си отпреди пандемията, тъй като цените на енергията намаляха още повече, а търсенето остана слабо. Намаляването на първичните салда доведе до умерено увеличение на текущите сметки и засяга само малък брой държави членки, което обикновено отразява операциите на дружествата със специална инвестиционна цел, поддържащи силни трансгранични финансови връзки, но ограничени връзки с националните икономики на държавите членки. Текущите сметки остават като цяло под равнищата си отпреди пандемията за еврозоната/ЕС и за повечето държави членки. Такъв е по-специално случаят с Румъния и някои държави членки с голям дълг, като Гърция и Кипър. Обратно, в други държави членки с голям дълг, като Португалия и Испания, текущите сметки вече са не само по-силни, отколкото преди пандемията, но и са с излишък. От друга страна, големите излишъци като цяло са се запазили, а в някои случаи са се увеличили значително. Това се отнася преди всичко за държавите членки, в които данните отразяват изключително голямата важност на многонационалните предприятия или на дружествата със специална цел, или ролята на тези държави членки като международни центрове за финансиране. До момента през 2025 г. постепенното подобряване на вътрешното търсене води до леко намаляване както на търговския баланс, така и на текущата сметка, въпреки продължаващото подобрение по отношение на търговията. В сравнение с периода преди пандемията се наблюдава промяна в отпускането и вземането на заеми в различните сектори на икономиката. Докато правителствата увеличиха нетните си заеми, частният сектор увеличи нетното си кредитиране. Само за 2024 г. най-голямата промяна е увеличението на нетните спестявания на домакинствата, които понастоящем са на рекордно високи равнища.

- Големите **отрицателни нетни позиции на външните салда** намаляха значително за втора поредна година през 2024 г. Това подобрение е резултат както от като цяло положителните текущи сметки, така и от ефекта на знаменателя, стимулиран от високата инфлация. В повечето случаи силните оценъчни ефекти доведоха до допълнителни намаления, отразяващи промените във валутния курс. Големите **положителни нетни външни позиции** също рязко нараснаха. Въпреки че ефектът на знаменателя продължи да подкрепя намаляването на външните позиции, той беше по-малък, отколкото през последните години, и не беше толкова съществен, колкото нарастващото въздействие на силно положителните текущи сметки. Като цяло се наблюдава известно уравновесяване на **външните позиции в еврозоната** въпреки силното увеличение на нетните международни инвестиционни позиции на държавите членки кредитори. Това се дължи преди всичко на факта, че в държавите членки с голям туристически сектор, които обикновено имат големи отрицателни нетни международни инвестиционни позиции, растежът е бил по-силен отколкото в държавите членки с интензивно производство, като благоприятните условия на търговия също играят роля. Трайната разлика в салдата по текущите сметки обаче се очаква да доведе до допълнително раздалечаване на външните позиции, тъй като растежът на номиналния БВП се очаква да се забави от 2025 г. нататък.

- Растежът на **разходите за труд за единица продукция (РТЕП)** остана силен през 2024 г., но намаля в сравнение с 2023 г. като цяло и за повечето държави членки. През 2024 г. растежът на РТЕП се дължеше главно на увеличението на заплатите, надвишаващо инфлацията, като производителността осигури само малък компенсиращ ефект и то не във всички държави членки. Продължават да са налице значителни разлики в растежа на РТЕП

в отделните държави членки. В някои държави членки намаляващата производителност доведе до по-голямо увеличение на разходите за труд на единица продукция. През 2025 г. се очаква заплатите най-накрая да надхвърлят леко равнищата си от 2019 г. в реално изражение. В някои икономики на ЕС се появиха признаци на застой, което бележи началото на по-умерено увеличение на заплатите в бъдеще. Въпреки че се очаква увеличението на заплатите да се забави, според прогнозите то ще остане силно в номинално изражение, особено в държавите членки, които вече са натрупали големи увеличения на разходите и на цените през периода 2019—2024 г.

- През 2024 г. еврото поскъпна като цяло, както и всички валути на ЕС с изключение на чешката крона и унгарския форинт. В резултат на това **реалните ефективни обменни курсове (РЕВК)** за ЕС и еврозоната като цяло се повишиха въпреки относително по-слабата инфлация, отколкото в основните търговски партньори на ЕС. За държави членки като Белгия, Естония и Румъния разликите в инфлацията също допринесоха за поскъпването на РЕВК. В повечето други държави членки инфлацията поне отчасти смекчи поскъпването на РЕВК. По-съществени разлики в рамките на ЕС са очевидни, когато се разглеждат РЕВК, съпоставени с разходите за труд за единица продукция. В някои държави членки със силно увеличение на РТЕП те поскъпнаха с над 5 % въпреки незначителното поевтиняване за ЕС като цяло.

- През 2024 г. **съотношението на корпоративния дълг към БВП** в ЕС намаля за четвърта поредна година, въпреки че в една трета от държавите — членки на ЕС, съотношението на дълга нарасна, започвайки обикновено от ниски равнища. Съвкупното съотношение на дълга към БВП достигна най-ниската си стойност за почти две десетилетия. Темпът на намаляване на задлъжнялостта се забави със спада на инфлацията, намалявайки ефекта на знаменателя, който въпреки това остана основният фактор за намаляването. В някои държави членки отрицателните нетни кредитни потоци също допринесоха за намаляването на съотношенията на дълга към БВП. Като цяло кредитните потоци към НФП останаха слаби след резкия спад през 2023 г., но последните данни показват първите признаци на възстановяване. Корпоративните инвестиции спаднаха в реално изражение през 2024 г. Въпреки че корпоративната задлъжнялост намаля през 2024 г., корпоративната уязвимост се увеличи, тъй като способността на дружествата да обслужват дълговете си намаля. Корпоративните спестявания спаднаха, а коефициентите на лихвено покритие на предприятията продължиха да намаляват поради увеличаването на лихвените тежести и спада на печалбите през 2023 г. и 2024 г. Напоследък разходите по заеми започнаха да намаляват от върховата си стойност след пандемията, което показва подобряване на капацитета за обслужване на дълга в близко бъдеще. През 2025 г. намаляването на задлъжнялостта продължава да се забавя, тъй като кредитните потоци бавно нарастват, което съпътства постепенното, но бавно възстановяване на корпоративните инвестиции.

- **Цените на жилищата** се повишиха отново в повечето европейски държави членки след спад, започнал в края на 2022 г. с повишаването на лихвените проценти. В някои държави членки обаче забавянето през 2023 г. остана ограничено, а цените на жилищата отбелязаха кумулативно увеличение от над 15 % или дори 20 % през последните две години. Държавите членки, в които цените бяха оценени като близки до справедливата стойност или подценени, отбелязаха най-голямо покачване на цените през 2024 г. Обратно, в някои държави членки, в които цените обикновено бяха силно надценени, цените продължиха да падат през 2024 г. Подновените като цяло увеличения на цените бяха придружени от възстановяване на сделките. Липсата на инвестиции в жилища, които като цяло бяха слаби през последното десетилетие и се сринаха от 2022 г. насам,

придружени от рязък спад в разрешенията за строителство, обяснява много слабата реакция на предлагането спрямо търсенето на жилища. В резултат на продължаващото свито предлагане може да се очаква цените на жилищата да продължат да нарастват значително.

- Наблюдаваното през последните години намаление на **съотношенията на дълга на домакинствата** продължи и през 2024 г., като те се понижиха в повечето държави членки и достигнаха нови исторически ниски равнища. През 2024 г. темпът на намаляването се забави в сравнение с последните години, тъй като ефектът на знаменателя намаля, докато кредитните потоци леко се увеличиха след рязкото им свиване през 2023 г., въпреки че в някои държави членки отпускането на заеми остана динамично през последните години. Домакинствата отчитат нарастващи доходи и увеличение на финансовите активи в допълнение към намаляващите дългове, което подпомага способността им да обслужват по-високи лихвени проценти, които остават близо до последните си върхови стойности въпреки някои намаления. Финансовото състояние на домакинствата в ЕС остава като цяло стабилно. Това се дължи на факта, че домакинствата като цяло имат положителна нетна позиция по лихвоносните инструменти и поради това увеличението на лихвените плащания настъпва заедно с още по-голямо увеличение на постъпленията от лихви, което се изразява с като цяло малък, но положителен принос към разполагаемия доход. През 2024 г. реалната стойност на финансовите активи на домакинствата надхвърли равнището си отпреди пандемията, докато финансовите пасиви намаляха.

- Растежът на номиналния БВП подпомогна стабилизирането на съотношенията на **държавния дълг** през 2024 г. въпреки значителните бюджетни дефицити. Въпреки намалението, най-вече между 2021 г. и 2023 г., съотношението на държавния дълг към БВП остава голямо в ЕС и еврозоната и като цяло е над равнището си от 2019 г. Очаква се през 2025 г. и 2026 г. съотношенията на дълга към БВП да нараснат отново в повечето държави членки, както и за еврозоната и ЕС като цяло. Това се дължи на факта, че разликата между лихвените проценти и растежа намалява или дори става положителна, докато дефицитите остават значителни в няколко държави членки. Някои, но не всички, държави членки с голям дълг обаче затегнаха фискалната си политика през последните години и бюджетните им салда станаха положителни. За някои държави членки извън еврозоната, в които относително голям дял от държавните заеми и дълг е в чуждестранна валута, колебанията в обменните курсове могат да увеличат разходите по заемите и дълга.

- Като цяло **финансовият сектор** на еврозоната и на ЕС остана устойчив през 2024 г., като поддържаше голяма рентабилност и силни коефициенти на капиталова адекватност. Съвкупната възвръщаемост на собствения капитал в еврозоната и кредитните институции от ЕС остана силна през 2024 г., тъй като по-големите такси и комисиони компенсираха по-малките лихвени маржове, а съотношението на базовия собствен капитал от ниво 1 на кредитните институции от еврозоната/ЕС се стабилизира на високи равнища. Качеството на активите на банките в еврозоната/ЕС е стабилно, въпреки че може би е в ход известно леко влошаване. Съвкупното съотношение на необслужваните кредити (НОК) на кредитните институции от еврозоната/ЕС се увеличи незначително през 2024 г. и остава малко — 2 %. На национално равнище увеличенията на НОК бяха концентрирани в държави членки с ниски равнища на необслужвани кредити, докато съотношенията на необслужваните кредити намаляха в държави членки с по-големи наследени необслужвани кредити. Делът на заемите от фаза 2 леко се е увеличил. Експозицията на банковата система към недвижими имоти и към държавни ценни книжа продължава да бъде източник на уязвимост, като тези два сегмента представляват над половината от активите на банките.

Силната експозиция на банковия сектор към вътрешния държавен дълг увеличава рисковете от вериги за обратна връзка в държавите членки, които са силно задлъжнели или разчитат на финансиране в чуждестранна валута. Извън банковия сектор, секторът на небанковите финансови посредници (НБФП), който се разрасна бързо през последните години, е изложен на специфични рискове, а взаимосвързаността му с банковия сектор е източник на уязвимост. Освен това както банковият сектор, така и НБФП имат значителни експозиции към сектора на търговските недвижими имоти, който продължава да бъде подложен на натиск.